

lange Forhandlinger mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Finansministeriet. Dertil er foreslaaet en Bevilling paa Finansloven af 40,000 Kr. af en samlet Sum paa 80,500 Kr. Det ærede Medlem sagde 90,500 Kr. — saaledes staar der i Rigsdagstidende —, men dette er en Fejl. Det ærede Medlem spurgte, om ikke hele Beløbet kunde blive stillet til Raadighed allerede i næste Finansaar, og om ikke dette kunde foreslaas af mig. Dertil vil jeg sige, at det vil jeg nødig gaa til. Finansministeriet er et sparsommeligt Ministerium, der bærer sig saaledes ad, at der hvert andet Aar tages en Toldkammerbygning op enten til Nybygning eller til Hovedistandsættelse, og man bruger saa 2 Aar til Bygningen, og derved viser man de andre Ministerier et højst fornødent Eksempel. Men naturligvis kan der foreligge helt særlige Forhold. Hvis der f. Eks. i Vintrens Løb opstaar meget stor Arbejdsløshed eller saadan indtræffer næste Finansaar, og særlig hvis saadan indtræffer i Silkeborg, vil man altid kunne overveje, om det vil være tilraadeligt at optage et Beløb, som der kunde bygges for, paa forventet Tillægsbevillingslov. Det ærede Medlem mente, at Forarbejderne kunde straks begynde, men dette er dog ikke vel muligt, idet Forarbejderne ikke kan begynde, før Bevillingen er vedtaget af den høje Rigsdag og Finansloven er underskrevet. At gaa til noget andet vilde være et ministerielt Enevælde, som vi heldigvis i dette Aarhundrede er kommet helt ud over.

Saa har jeg endnu kun tilbage at besvare et Spørgsmaal af det ærede Medlem fra Vejle (Jacobsen). Han spurgte, om Staten ikke kunde yde Laan til Kommuner til Igang sættelse af Arbejder. Derom maa jeg i al Almindelighed sige, at dette kan der neppe blive Tale om i Tider, der er saa trange for Statskassen som de nuværende, og navnlig nu, da der neppe er særdeles stor Vanskelighed til Stede for Kommunerne for selv at kunne optage Laan. Naar dette er Tilfældet, naar Kommunerne i Øjeblikket kan laane baade af Banker og Sparekasser paa ret rimelige Vilkaar, vilde det vist være forkert, om Staten af sine Midler gav sig til at yde saadanne Laan. Staten skal selv laane bestandig, og ganske vist kan man laane for igen at laane til andre, men i Øjeblikket vil jeg dog helst stille mig noget tvivlende overfor, om Statskassen i det kommende Finansaar vil blive i Stand til dette.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg vender mig først til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det ærede Medlem omtalte en Bevilling, der søges paa Kirkeministeriets Budget til Afslutning af „Kirkeleksikon for Norden“. Det ærede Medlem udtalte sig med stor Anerkendelse om det paagældende Værk, men mente, at de fornødne Midler til en Afslutning deraf maatte være til Stede, idet han udtalte, at da man i 1911—12 og de følgende Finansaar bevilgede i alt 6,000 Kr. til det paagældende Værk, var Kravet, at det skulde dermed føres til Ende. Maa jeg i Anledning deraf oplyse følgende. Dette Værk, som blev paabegyndt af Biskop Frederik Nielsen, og var meget stort anlagt, og som fra alle Sider for øvrigt er blevet mødt med den største Anerkendelse — jeg skal blot nævne, at Carlsbergfonden har ydet et Bidrag til dets Udgivelse —, truedes i 1909 med Standsning. Man var naaet til det 52de Hæfte, Bogstav Q, og et jysk Forlag, som besørgede Værkets Udgivelse, havde bundet 94,900 Kr. i det, og man kan vistnok med nogen Rimelighed gaa ud fra, at de 50,000 Kr. af disse var tabt. En Standsning af dette Værk vilde være i høj Grad uheldig, og derfor søgte den daværende Kultusminister Appel og fik en Bevilling paa Finansloven paa i alt 6,000 Kr. til Erhvervelse af 175 Eksemplarer af Værket, og samtidig gik Værket fra det jyske Forlag over til Hagerups Forlag. At Forudsætningen var, at Værket med den givne Bevilling skulde gennemføres, har det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) uden Tvivl Ret i. Om der blev givet noget bestemt Løfte i saa Henseende, anser jeg derimod for meget tvivlsomt. Jeg ser, at Værkets Redaktør har udtalt, at hvis man kunde opnaa en Understøttelse som den, der var Tale om, vilde Værket forhaabentlig være afsluttet 1913. Bevillingen gjorde, at der kom Gang i Arbejdet; inden Udgangen af 1914 naaede man til det 64de Hæfte til Bogstav St. Men saa taarnede der sig nye Vanskeligheder op for Værket, idet Redaktøren, Professor Oskar Andersen, ikke længere saa sig i Stand til alene at overkomme det meget betydelige Arbejde med Redaktionen af Værket, især da han samtidig maatte overtage Udgivelsen af „Kirkehistoriske Samlinger“, efter at den tidligere Udgiver, Dr. H. F. Rørdam, var død. Dette Værk skulde ogsaa meget nødig gaa i staa, og Arbejdet med dets Fortsættelse er ganske ulønnet. Det vilde være urimeligt at forlange, at Professor Oskar Andersen af sit beskedne